

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 20.9.2010
Sayı: 11290

16208

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Başbakan Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Fevzi TOPUZ
Muğla Milletvekili

Üniversiteler tüm dünyada “özerk kurumlar” olarak tanımlanır. Ülkemizde “görece” özerkliğe dahi tahammül edilemiyor. Sessiz-sedasız çıkarılan bir yasa ile üniversitelerin hizmet ve uygulama sunduğu, halka uzanan eli olan hastanelerine el konulmak istenmektedir. İlk örnek Marmara Üniversitesi Hastanesi sağlık bakanlığına bağlanmak isteniyor. Üniversite hastaneleri yalnızca hizmet birimleri değildir. Eğer Marmara Üniversitesi Hastanesi’ndeki durumu yaygınlaştırırlar ise tıp eğitiminin kalitesi düşer, bilimsel araştırma ve verimlilik geriler; Türk bilim adamları sadece başka ülkelerin ürettiği bilgileri aktaran, izleyen, uygulayan doktorlar haline gelir.

Son birkaç yıldır torba-çorba niteliğinde yasalar çıkarılmakta, yasa maddesinin arkasına birbiriyle ilgisi olmayan konularda bir dizi madde ya da geçici madde eklenmektedir. 1 Ağustos’ta yürürlüğe giren 6009 sayılı yasanın geçici 9. maddesine göre 5 Bakan ve YÖK Başkanı’nın oluşturduğu kurul, mali durumunun zayıf olduğuna karar verilen üniversite hastanelerine rektörlerin talebiyle mali yardım yapacak. Ancak belirlenecek tedbirleri uygulamayı kabul etmesi ve fiilen uygulaması şartıyla. Belirlenecek tedbirlerin ne olduğu bilinmemektedir. Bu tıpkı IMF’nin Türkiye’ye parasal yardım yapmak için öngördüğü koşulların benzeri olacaktır.

Akademik özerklik; denetimsizlik, keyfilik, kuralsızlık ve etik dışılık anlamını taşımaz. Kamu parasının kullanılması, harcanması kurallara bağlanmış olmakla birlikte aynı zamanda çok ciddi sorumluluk da gerektirir. Devlet eğitime yatırım yaparken şirket mantığı ile kâr-zarar hesabı yapamaz. Eğer böyle düşünülür ise örneğin felsefe, tarih, iktisat, uluslararası ilişkiler, hatta hukuk fakültelerinin kurulmasına hiç gerek yoktur. Zira devlet üniversitelerinden birçok bölümü hiç gelir getirmiyor, hepsini kapatalım, üniversite binalarına alışveriş merkezi, finans merkezleri kuralım. İşte bu mantık bizi bilim ve akıl dışı karanlık noktalara götürür.

Üniversite hastaneleri diğer hastaneler gibi algılanamaz. Sağlık araştırma-eğitim-uygulama merkezi olan bu kurumlarda tıp fakültesi öğrencilerinin, araştırma görevlilerinin, sağlık yüksekokulu ve hemşirelik öğrencilerinin mesleki eğitimleri verilmektedir. Ayrıca bu kurumlarda hastalıklar ve tedavi yöntemleri konusunda bilimsel çalışmalar yürütülmekte, araştırmalar yapılmaktadır. Bu kurumlara cihaz alınırken bunun kâr etmesi amaçlanmaz, yani yatırımlar kâr-zarar hesabına göre değil, eğitime yapılır. Bilimsel araştırmalara kaynak ayrılır.

Konuyla ilgili olarak;

1. İlgili yasa kapsamında kaç üniversite hastanesi mali yardım yapılmıştır? Ne kadar para aktarılmıştır? Kaçına protokol imzalanmıştır?
2. Bu kapsamda üniversite hastanelerine yapılan mali yardım karşılıklarında hangi yaptırım ya da isteklerde bulunulmuştur? Koşul olarak hangi kriterler getirilmiştir?

3. Tıp eğitiminin kalitesini düşürecek bu tür uygulamaların yok edilmesi için girişimde bulunacak mısınız?
4. Birkaç yıl öncesine kadar normal çalışan üniversite hastaneleri hangi iç ve dış etkenlerle bu hale geldi?
5. Marmara Üniversitesi Hastanesi sağlık bakanlığına bağlanmak mı isteniyor? Üniversite ile bakanlık arasında yapılmış bir protokol var mı? Var ise bu protokolün içeriği nedir?
6. Kurumun kadrolarında bir değişiklik olmuş mudur? Olmuşsa yeni oluşturulan kadrolar ve atamalar nedir?